

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/185/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011075
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2321011075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 20.09.2023, č. k. 1T/77/2021-338, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2024 takto

rozhodol:

- I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.
II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa:
obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom: D. C. E. XXX
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.3.2020, právoplatný dňom 18.3.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

5To/185/2023
8

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 20.09.2023, č. k. 1T/77/2021-338 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

dňa 07.09.2019 v čase o 20:30 hod. v meste Šaľa - Veča, na Ulici Nitrianska ako vodič viedol osobné motorové vozidlo Peugeot 406, farby modrá metalíza tmavá, evidenčného čísla F., napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/123/2011 zo dňa 15.05.2013, právoplatným dňa 14.06.2013, mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov, ktorý trval i v čase skutku 07.09.2019, teda maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Za to mu súd uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dva) roky. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatného dňom 18.03.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

2. Na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení napadnutého rozhodnutia, sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný sa k opravnému prostriedku nevyjadril, avšak v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie osobitným písomným podaním zo dňa 22.09.2023, doručeným prvostupňovému súdu toho istého dňa.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 03.10.2023 obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. Odvolanie podáva najmä z dôvodu, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uložený trest považuje za neprimerane prísny.

3.2. Poukazuje na skutočnosť, že jeho obhajkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2023, aj vzhľadom na odstup od spáchania skutku, ktorého sa dopustil 07.09.2019, navrhla, vo vzťahu k uloženiu trestu, upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona. Tento postup považuje za primeraný a zákonný, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, vykonaný ku dňu 15.07.2020, možno podľa jeho názoru pokladať na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný. Aj z tohto dôvodu je presvedčený, že v danom prípade sú splnené podmienky pre aplikáciu § 44 Trestného zákona.

3.3. Uvádza, že pri upustení od uloženia súhrnného trestu je potrebné zhodnotiť najmä stupeň spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatelia a možnosti jeho nápravy, a to i s ohľadom na to, ako doterajší výkon trestu uloženého skorším rozsudkom plní svoj účel (R 39/1971). Možnosť nápravy páchatelia konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatelia na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatelia má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Má za to, že prvostupňový súd pri vydaní rozsudku neskúmal dostatočne, či skôr uložený trest spĺňa svoj účel a či predstavuje dostatočný trest, ktorý odôvodňuje postup podľa § 44 Trestného zákona. Súd prvého stupňa nevzal do úvahy, že pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

3.4. Dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.11.2022 pod sp. zn. 6To/21/2022 v zmysle ktorého platí, že pri rozhodovaní o treste nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t. j. bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť. Tieto základné zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 Trestného zákona sú ďalej spresnené a doplnené i fakultatívnymi ustanoveniami napr. o upustení od súhrnného trestu (§ 44 Trestného zákona).

3.5. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorým súd pristúpil k navýšeniu jeho trestu za súbeh trestných činov v určenom období, nepovažuje za primeraný, spravodlivý a v konečnom dôsledku aj žiadúci. Vo výkone trestu odňatia slobody sa už dostatočne napravil, z ktorého dôvodu už viac nie je potrebné na neho pôsobiť ešte prísnejším trestom. Je toho názoru, že uložený súhrnný trest odňatia slobody neaplikuje dostatočne všeobecné zásady platné pre ukládanie trestov,

ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním trestnej činnosti, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie. Za rozhodné fundamentálne faktory z hľadiska správnej aplikácie ustanovenia § 44 Trestného zákona mal súd považovať aj skutočnosť, ktorou je najmä dlhý (niekoľkoročný) časový odstup od spáchania skutku (07.09.2019) k vydaniu rozhodnutia o jeho vine a uložení trestu.

3.6. Na margo uvedeného poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.07.2019 pod sp. zn. 3To/67/2019, kedy odvolací súd po zohľadnení okolností, prihliadajúc na dlhý časový odstup od spáchania trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný trestne stíhaný v tejto veci, dlhý časový odstup od vykonania trestu odňatia slobody, uloženého skorším rozsudkom, mal za to, že je potrebné aplikovať § 44 Trestného zákona a upustiť od uloženia súhrnného trestu. Rovnako postupoval aj Krajský súd v Košiciach, ktorý v rozsudku zo dňa 04.11.2015 pod sp. zn. 7To/59/2015 upustil od uloženia súhrnného trestu, pričom zohľadnil najmä odstup času od skoršieho rozhodnutia súdu prvého stupňa.

3.7. Pri zohľadnení stupňa spoločenskej nebezpečnosti jeho trestnej činnosti, jeho pomerov a možnosti nápravy a vzhľadom na skutočnosť, že preukázal snahu o nápravu a vôľu na zbavenie sa svojich negatívnych vlastností, je podľa jeho názoru odôvodnený záver k možnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona.

3.8. Z vyššie uvedeného dôvodu mal preto konajúci súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, dospieť k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/18/2020, zo dňa 12.03.2020, v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, a tak pre celkové dosiahnutie účelu trestu je dostatočným trestom na ochranu spoločnosti a jeho nápravu. Má za to, že súd mal dospieť k záveru, že vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody mal na neho dostatočný prevýchovný účinok, že v budúcnosti sa bude snažiť vyvarovať akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti a žiť riadnym životom, a tak upustiť od uloženia súhrnného trestu.

3.9. Uvádzané chyby konania majú vplyv na skutkový a následne právny stav a bez ich odstránenia je nutné konštatovať pochybnosti o správnosti uloženého trestu a tým porušenie ustanovení Trestného zákona.

3.10. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Trestného poriadku, a postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa konalo za prítomnosti prokurátora, obžalovaného a substitučnej zástupkyne obhajkyne obžalovaného.

5. V rámci konečných návrhov prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné a spravodlivé, a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Substitučná obhajkyňa obžalovaného uviedla, že s poukazom na vykonané dokazovanie, najmä postoj obžalovaného, závažnosť spáchaného skutku a dobu spáchania trestnej činnosti sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu a zotrvala na návrhu rozhodnutia uvedeného v rámci písomného odôvodnenia. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu jeho obhajkyne.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako uvádza obžalovaný.

8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že vychádzal z ustanovení § 34, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona. Zohľadnil, že obžalovaný bol doposiaľ 23-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/54/2021 zo dňa 10.11.2022, právoplatným dňa 10.11.2022, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a iné a ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/11/2021. V minulosti bol viackrát riešený za priestupok na úseku cestnej premávky. Z miesta bydliska je všeobecne hodnotený. Toho času si vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/11/2021. Pri úvahe o treste dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti je potrebné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Prvostupňový súd vychádzal z rozsiahlej trestnoprávnej minulosti obžalovaného. Ani predchádzajúce uložené tresty odňatia slobody obžalovanému, nevedli k jeho náprave a prevýchove. Pri úvahe o treste vychádzal z rovnakého pomeru podľa § 38 ods. 2 poľahčujúcich (§36 písm. l, písm. n) Trestného zákona) a priťažujúcich (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona) okolností. Ako poľahčujúce okolnosti prvostupňový súd skonštatoval priznanie obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie ako aj napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní tejto trestnej činnosti. Ako priťažujúce okolnosti prvostupňový súd vzhľadom na spáchanie viac trestných činov (s poukazom na ukládanie súhrnného trestu) ako aj to, že bol už za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu ukladaného súhrnného trestu poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatným dňa 18.03.2020, ktorým mu bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Prvostupňový súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatný dňa 18.03.2020 ako i všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 rokov, keďže obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti na úseku cestnej dopravy (viedol vozidlo v čase

výkonu trestu zákazu činnosti), pričom pri stanovení výmery tohto trestu zoberal do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný nie je držiteľom žiadneho vodičského oprávnenia.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

12. Odvolací súd však zistil, že prvostupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom.

13. Prvostupňový súd správne prihliadal ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona) a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona), ich vyrovnaný pomer a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

14. Prvostupňový súd správne dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatný dňa 18.08.2020, nakoľko sa jedná o zbiehajúcu sa trestnú činnosť (viacčinný súbeh). Podstatou súhrnného trestu je dosiahnutie stavu, ako keby bol obžalovaný za jednotlivé trestné činy spáchané v súbehu súdený v rámci jedného (spoločného) trestného konania. V tomto prípade bol trestný čin spáchaný dňa 07.09.2019, v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 2T/18/2020 bol trestný čin spáchaný dňa 15.09.2019 a k prvému odsudzujúcemu rozhodnutiu došlo dňa 12.03.2020 (doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatným dňa 18.03.2020). Z hľadiska posúdenia súbehu trestnej činnosti tak možno medzi týmito dvomi trestnými činmi konštatovať viacčinný súbeh.

15. Hoci prvostupňový súd správne ustálil súbeh trestnej činnosti a v súlade so zákonom postupoval aj v zmysle § 42 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, pri svojom závere o potrebe ukladania súhrnného trestu opomenul zohľadniť a aplikovať zásady pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona (absorbčná zásada) alebo § 41 ods. 2 Trestného zákona (asperačná zásada). Keďže v tomto trestnom konaní bol obžalovanému ukladaný trest za spáchanie dvoch prečinov vo viacčinnom súbehu, bol prvostupňový súd povinný vo výroku o treste použiť aj ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona (absorbčnú zásadu), keďže samotné ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona vymedzuje povinnosť konajúceho súdu uložiť súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

16. Pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona je potrebné posúdiť jednotlivé trestné činy tvoriace zbiehajúcu sa trestnú činnosť, najmä z hľadiska prísnosti zákonnej trestnej sadzby. V prejednávanom prípade je obžalovaný stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého základná trestná sadzba je daná až na dva roky. V trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/18/2020 bol obžalovaný odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého základná trestná sadzba je daná až na dva roky. Z uvedeného vyplýva, že pre tieto trestné činy zákonodarca určil rovnaké trestné sadzby. Pokiaľ pri ukladaní súhrnného trestu nastane takýto prípad ako rozhodný aspekt v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné zohľadniť systematické zaradenie jednotlivých trestných činov v rámci osobitnej časti Trestného zákona vyjadrujúcej dôležitosť ochrany jednotlivých záujmov štátu a spoločnosti (objekt trestného činu). Z tohto hľadiska je nevyhnutné zohľadniť, že trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona je zaradený do VIII. hlavy osobitnej časti Trestného zákona a trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je upravený v IV. hlave osobitnej časti Trestného zákona. Po zohľadnení

systematického zaradenia týchto trestných činov je teda zrejmé, že pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona, vzťahujúcej sa i na súhrnný trest, je nevyhnutné vychádzať z trestnej sadzby ustanovenia § 212 ods. 1 Trestného zákona a podľa tohto zákonného ustanovenia aj ukladať súhrnný trest.

17. Uvedené pochybenia zakladajú existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a dôvod na zrušenie výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

18. Pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu odvolací súd v súlade s názorom prvostupňového súdu u obžalovaného, aj s poukazom na skutočnosť, že odvolanie podal len obžalovaný, zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti, že sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona) a dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov (prečinov) a už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona).

19. S prihliadnutím na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd vychádzal pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona zo zákonnej trestnej sadzby určenej podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorej možno ukladať trest odňatia slobody až na dva roky.

20. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, odvolací súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje prvostupňovým súdom vymeraný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov za zákonný a primeraný (skôr mierny), ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Zároveň bol správne v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020, právoplatný dňa 18.03.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

21. Rovnako správne okresný súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (odsúdenie Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/47/2010).

22. I z pohľadu dovolacieho súdu je potrebné obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vzhľadom na to, že sa stíhanej trestnej činnosti (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia) dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, dokonca v čase, keď vykonával trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uložený mu v inej trestnej veci. Je potrebné zohľadniť i to, že obžalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia, načo poukázal i prvostupňový súd. Uloženie tohto druhu trestu si vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti. Uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dva) roky považuje odvolací súd za zákonný a primeraný, nakoľko má predpoklady pre dosiahnutie svojho účelu a v prípade obžalovaného má významný výchovný charakter, aby nevykonával činnosť, na ktorú nemá potrebné oprávnenie.

23. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obhajoby ohľadom potreby aplikácie § 44 Trestného zákona, k tomu krajský súd záverom dodáva, že v prípade obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na takýto postup. Je potrebné poukázať na to, že napriek tomu, že v prejednávanej trestnej veci je splnená elementárna formálna podmienka na upustenia od uloženia súhrnného trestu (možnosť ukladania súhrnného trestu a trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov je v zákonom stanovenej sadzbe trestu odňatia slobody), nie je možné dospieť k záveru o splnení materiálnej podmienky, teda že by bol trest uložený skorším rozhodnutím postačujúci pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. S poukazom na osobu obžalovaného, jeho trestnú i priestupkovú minulosť, krátke časové rozmedzie páchania protiprávných skutkov a s ohľadom na prvok represie a individuálnej a generálnej prevencie. Obžalovanému bolo v minulosti zo strany spoločnosti ponúknutých viacero šancí či už v podobe upustenia od uloženia súhrnného trestu alebo po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, aby preukázal, že dôjde k požadovanej zmene jeho správania, teda že sa už nedostane do rozporu so zákonom, čo sa však nestalo. Osoba obžalovaného bola pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti 28 krát odsúdená, opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, no v trestnej činnosti ďalej pokračoval, teda vykonané tresty nevedli u obžalovaného k očakávanej náprave, a zároveň dovoľujú prijať spoľahlivý záver o sťažných možnostiach jeho nápravy, keď ani uloženie priameho výkonu trestu odňatia slobody nevedlo u obžalovaného k predpokladanej zmene jeho správania.

24. Obžalovaný žiadal upustiť od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na dlhší časový úsek od spáchania stíhaného skutku. K tomu odvolací súd dodáva, že samotná časová línia, ktorá uplynula od spáchania skutku, nie je bez ďalšieho dôvodom na takýto postup, obzvlášť v prípade, ak nie je splnená materiálna podmienka, teda, že by konajúci súd nadobudol presvedčenie o tom, že predchádzajúci

trest je pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostatočný, teda že už výkonom tohto trestu bol u obžalovaného dosiahnutý účel trestu. Táto skutočnosť (čas spáchania trestných činov) bola zohľadnená v rámci výmery súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, keď došlo k jeho navýšeniu oproti pôvodnému trestu len o 2 mesiace, teda z 10 mesiacov na 12 mesiacov, hoci súd odsudzoval obžalovaného, z hľadiska trestnej sadzby, za rovnako závažný trestný čin, ako bol ten, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Z týchto dôvodov i odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu a jedine uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody (teda jeho navýšenie) zabezpečí u obžalovaného účel trestu spočívajúci v ochrane spoločnosti jednak tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a zároveň mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

5To/185/2023

8

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.